

COMUNICAT DE JORDI SÀNCHEZ DES DE LLEDONERS

Dijous a la nit la **Secretaria de Mesures Penals** informava els mitjans de comunicació que la Junta de Tractament de Lledoners havia acordat elevar al jutge la proposta favorable de modificació del 100.2 que m'havia aprovat abans de la pandèmia i l'ampliava amb una oferta laboral. **L'acord de la Junta de Tractament divulgada pel Departament de Justícia avalava la meva sortida de presó 5 dies a la setmana 12 hores diàries per fer una activitat laboral i de voluntariat.** La majoria de mitjans de comunicació va recollir la nota en les seves edicions.

Fins al divendres 22 de maig a les 17.30 h no vaig rebre la comunicació de la Junta, malgrat estar localitzable les 24 hores al mòdul 2 de Lledoners. La sorpresa va ser veure que la decisió de la Junta de Tractament era totalment diferent de la que s'havia publicitat la nit anterior: s'acordava no tramitar la sol·licitud d'oferta laboral i donar tràmit a la possibilitat de 3 hores diàries tres dies a la setmana per fer voluntariat.

La primera conclusió és que la nota del Departament de Justícia és l'exemple d'una mala praxi i una manca de respecte cap als meus drets. Tinc dret a rebre primer que ningú la comunicació d'allò que m'afecta personalment. I a més, tinc dret que la Informació que es difongui des d'organismes públics sobre la meva situació sigui veraç i eviti danys a persones del meu entorn, que van viure amb esperança i il·lusió la concessió del 100.2 laboral. Demano públicament que no es torni a repetir aquesta mala praxi, que només interessos espuris poden explicar. En el cas que ens ocupa, s'ha trigat més de 20 hores a comunicar-me la decisió de la Junta després de fer-se pública.

Més enllà de les deplorables formes, hi ha dues qüestions rellevants que esperen resposta: 1) on han quedat les 12 hores diàries de dilluns a divendres, per sortir a treballar, que s'havien avalat des de la Junta de Tractament per posar a consideració de la magistrada?; 2) quins són els motius d'aquest canvi tan sobtat?

A hores d'ara no hi ha resposta. Ningú ha explicat res i el Departament de Justícia, 48 hores després, mantenia la nota en què informava que podria gaudir de 12 hores diàries per anar a treballar fora de la presó.

La situació més desagradable que he viscut des de la notificació de la condemna, el 14 d'octubre passat, va ser la de divendres al vespre, quan vaig haver de dir a la meva mare i al meu pare i a la meva parella i fills que, contràriament al que el Departament de Justícia havia informat, jo no sortiria a treballar 12 hores diàries. Crec que cap pres es mereix aquest tracte dels responsables penitenciaris. Jo tampoc. Demano que es revisin tots els mecanismes, perquè mai més es produeixin situacions com les que ens ha tocat viure a mi i la meva família.

Legitimitat i legalitat de la proposta laboral del 100.2

La proposta laboral que vaig presentar a l'equip de tractament era respectuosa amb la Sentència del Suprem i en cap cas col·lisionava amb la inhabilitació imposada per aquest tribunal. El Suprem és inequívoc:

“El presente proceso penal no puede ser presentado como un instrumento al servicio de la criminalización de un proyecto político. No existe persecución ideológica. De hecho, la ideología exteriorizada por la práctica totalidad de los procesados, sus ideales y los objetivos políticos a los que fue subordinada la celebración del referéndum del 1 de octubre, son defendidos por otros representantes políticos con presencia en los Parlamentos nacional, europeo y en la cámara autonómica. La acción penal, como es lógico, no se dirige contra quienes se limitan a difundir y la luchar por la transformación de la sociedad catalana conforme a su ideario político.”

Malgrat això, l'acord de la Junta de Tractament, comunicat divendres a la tarda, es limita a dir: “s'acorda, per unanimitat, no tramitar la seva sol·licitud de 100.2 RP laboral a l'associació Crida Nacional per la República”.

La naturalesa sociopolítica de la Crida no pot ser la causa de la negativa de la Junta de Tractament a tramitar el 100.2. Ni tampoc ho pot ser la defensa de la independència que dona personalitat a l'entitat. Si fossin aquestes les motivacions, s'estaria imposant una inhabilitació extrajudicial i una condemna complementària.

He sol·licitat l'accés a l'expedient per conèixer els motius d'aquesta decisió inesperada, que representa un canvi d'opinió sobtat del criteri expressat per l'equip de tractament. Aquest, integrat per jurista, educadora, psicòloga i treballadora social, era favorable al 100.2 laboral que havia presentat. De fet, és l'equip de tractament qui va elevar la proposta a la Junta de Tractament per a la seva aprovació. És important recordar que la Junta només avalua les propostes que són enviades i per tant avalades pels equips de tractament.

En aquests moments, i amb la decisió de la Junta comunicada, ratifico que la meua voluntat és sortir a fer tasques de voluntariat a la Fundació Canpedró. Això, però, no serà de manera immediata. A causa de la pandèmia i per disminuir riscos de contagi a la resta d'interns, qualsevol pres que surt en 100.2, quan torna a la presó, queda confinat a la cel·la. No puc assumir els costos personals d'estar confinat a la cel·la tota la setmana a excepció de les 9 hores autoritzades per fer voluntariat. Per aquest motiu, sol·licitaré la modificació horària del voluntariat i, quan es concedeixi, recuperaré el 100.2.

Presó de Lledoners, 24 de maig 2020